Allah samlar de första och de sista på en och samma slätt. Den som ropar ut låter alla höra och alla kommer att vara inom synhåll. Solen kommer nära, och människorna drabbas då av sådan ångest och sådant lidande att de varken förmår att bära eller uthärda den

Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Allahs sändebud serverades kött, och framlåret, vilket var delen han gillade mest, räcktes fram till honom. Han tog en tugga av det och sa sedan: ”Jag är människornas mästare på domedagen. Vet ni varför? Allah samlar de första och de sista på en och samma slätt. Den som ropar ut låter alla höra och alla kommer att vara inom synhåll. Solen kommer nära, och människorna drabbas då av sådan ångest och sådant lidande att de varken förmår att bära eller uthärda den. Då säger människorna: ’Ser ni inte vad som har drabbat er? Se er omkring, vem kan förmedla förbön för er hos er Herre?’ Då säger några av dem till andra: ’Gå till Adam.’ Så de går till Adam (frid vare över honom) och säger: ’Du är människornas fader. Allah skapade dig med sin hand, blåste in en själ i dig, och befallde änglarna att falla ned i vördnad inför dig. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi befinner oss? Ser du inte vad som har hänt oss?’ Adam svarar: ’I dag är min Herre arg på ett sätt han aldrig varit tidigare, och på ett sätt han aldrig kommer att vara igen. Han förbjöd mig [att äta] från trädet, men jag var olydig. [Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv! Gå till någon annan. Gå till Noa.’ Så de går till Noa och säger: ’Noa! Du är den förste av sändebuden till jordens folk, och Allah har kallat dig en tacksam tjänare. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi är?’ Han svarar: ’I dag är min Herre arg på ett sätt han aldrig varit tidigare, och på ett sätt han aldrig kommer att vara igen. Jag hade en bön, och den använde jag mot mitt folk. [Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv! Gå till någon annan. Gå till Abraham.’ Så de går till Abraham och säger: ’Abraham! Du är Allahs profet och hans älskade förtrogne bland jordens folk. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi är?’ Han svarar dem: ’I dag är min Herre arg på ett sätt han aldrig varit tidigare, och på ett sätt han aldrig kommer att vara igen. Jag har sagt tre ord som var osanna. [Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv! Gå till någon annan. Gå till Moses.’ Så de går till Moses och säger: ’Moses! Du är Allahs sändebud. Allah har utvalt dig framför människorna genom sitt budskap och genom att tala direkt till dig. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi är?’ Han svarar: ’I dag är min Herre arg på ett sätt han aldrig varit tidigare, och på ett sätt han aldrig kommer att vara igen. Jag har dödat en människa som jag inte blivit befalld att döda. [Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv! Gå till någon annan. Gå till Jesus, Marias

son.’ Så de går till Jesus och säger: ’Jesus! Du är Allahs sändebud, hans ord som han lät nå Maria, och en själ [skapad] av honom. Du talade till människorna i vaggan som spädbarn. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi är?’ Jesus svarar: ’I dag är min Herre arg på ett sätt han aldrig varit tidigare, och på ett sätt han aldrig kommer att vara igen.’, och han nämner inte någon synd, ’[Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv! Gå till någon annan. Gå till Muhammed.’ Så de går till Muhammed och säger: ’Muhammed! Du är Allahs sändebud och den sista profeten. Allah har förlåtit dig dina tidigare och dina senare synder. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi är?’ Då ger jag mig av och kommer under tronen. Jag faller ned på mitt ansikte inför min Herre, den Upphöjde och Mäktige, och då uppenbarar Allah för mig ord med lovprisning och vacker hyllning av honom, som han aldrig tidigare skänkt någon före mig. Sedan sägs det: ’Muhammed! Res ditt huvud. Fråga, och du ska få. Förmedla förbön, och din förbön kommer att accepteras.’ Då lyfter jag mitt huvud och säger: ’Mitt samfund, min Herre! Mitt samfund, min Herre! Mitt samfund, min Herre!’ Då sägs det: ’Muhammed! De som inte ska ställas till räkenskap av ditt samfund, låt dem träda in genom den högra porten av paradisets portar, och de delar de andra portarna med folk i övrigt.’” Sedan sa han: ”Vid den i vars hand min själ vilar! Avståndet mellan de två dörrbladen på en av paradisets portar är som avståndet mellan Mecka och Himyar, eller som mellan Mecka och Busra.”

[Autentisk] [Al-Bukhari och Muslim]

Profeten befann sig tillsammans med sina följeslagare vid en måltid. De räckte honom framlåret av ett får, den del av köttet han tyckte mest om, och han tog en tugga med framtänderna. Därefter berättade han: ”Jag är Adams barns mästare på domedagen”, som ett sätt att tala om Allahs välgärning mot honom. Sedan sa han: ”Vet ni vad detta beror på?” Det är för att människorna samlas på domedagen på en vidsträckt, helt plan yta som dragits ut i ett enda stycke. Den som kallar till räkenskap låter alla höra, och alla befinner sig inom synhåll, ingen kan gömma sig eftersom marken är slät och utan något som skyler. Solen kommer då nära människorna, på en mils avstånd, och de drabbas av sådan ångest och sådant lidande att de inte klarar av det. Därför söker de att räddas från situationen genom förbön. Allah vägleder de troende att gå till Adam, människornas fader. De nämner hans förtjänster, att Allah skapade honom med sin hand, befallde änglarna att falla ned inför honom och blåste in en själ i honom, i hopp om att han ska förmedla förbön för dem. Adam ursäktar sig: ”I dag är min Herre arg som aldrig förr och aldrig igen; Han förbjöd mig trädet men jag var olydig.” Han säger: ” [Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv, det är jag som är i behov av förbön! Gå till någon annan, gå till Noa.” De kommer till Noa och säger: ”Du är det förste sändebudet till jordens folk, och Allah har kallat dig en tacksam tjänare.” Han ursäktar sig: ”I dag är min Herre arg som aldrig förr och aldrig igen. Jag hade en bön och jag använde den mot mitt folk.” Han säger: ” [Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv, det är jag som är i behov av förbön! Gå till Abraham.” De kommer till Abraham och säger: ”Du är Allahs älskade förtrogna på jorden. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi är?” Han svarar: ”I dag är min Herre arg som aldrig förr och aldrig igen. Jag har sagt tre osanningar.” Dessa är: när han sa: ”Jag är sjuk”, hans ord om avgudabilderna: ”Det var deras störste som gjorde det”, och när han sa till sin hustru Sarah: ”Säg att jag är din bror”, för att skonas från tyrannens ondska. Dessa uttryck kan till det yttre uppfattas som lögn, men var egentligen enbart missvisande ord. Av ödmjukhet inför den väldiga stunden

och att han inte kände sig lämpad för förbön. Ju mer kunskap en person har om Allah och ju närmre han är honom desto mer fruktar personen honom. Därför sa han: ”[Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv, det är jag som är i behov av förbön! Gå till Moses.” De kommer till Moses och säger: ”Du är Allahs sändebud; Allah har gynnat dig framför folket genom att ha skänkt dig sitt budskap och talat till dig. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi är?” Han svarar: ”I dag är min Herre arg som aldrig förr och aldrig igen. Jag dödade en person som jag inte var befalld att döda.” Han säger: ” [Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv, det är jag som är i behov av förbön! Gå till Jesus, Marias son.” De kommer till Jesus och säger: ”Du är Allahs sändebud, hans ord som han lät nå Maria, och en själ [skapad] av honom; du talade till människorna redan som spädbarn. Förmedla förbön för oss hos din Herre. Ser du inte i vilket tillstånd vi är?” Jesus svarar: ”I dag är min Herre arg som aldrig förr och aldrig igen”, och han nämner ingen synd. ” [Jag tänker på] mig själv, mig själv, mig själv, det är jag som är i behov av förbön! Gå till Muhammed.” De kommer till Muhammed och säger: ”Du är Allahs sändebud och den sista profeten, Allah har förlåtit dig dina tidigare och dina senare synder.” Då går han och ställer sig under tronen, faller ned i Sujud inför sin Herre, och Allah inspirerar honom till ord med lovprisningar och vacker hyllning, som ingen före honom fått. Sedan sägs det: ”Muhammed! Res ditt huvud, fråga och du ska få, förmedla förbön och din förbön ska accepteras.” Han säger tre gånger: ”Mitt samfund, min Herre!”, och hans förbön tas emot. Det sägs till honom: ’Muhammed! Låt de ur ditt samfund som inte ska ställas till räkenskap träda in genom paradisets högra port. Beträffande de övriga portarna går de in tillsammans med resten av människorna. Sedan svor han : ”Vid honom i vars hand min själ vilar! Avståndet mellan dörrbladen till en port i paradiset är som avståndet mellan Mekka och Sana i Jemen, eller som avståndet mellan Mekka och Busra i Levanten, en stad i Hauran.”

http://sunnah.global/hadeeth/sv/show/8345